

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/72/2017
Identifikačné číslo spisu: 2314010261
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2314010261.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2017 v trestnej veci proti obvinenému C. Q. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 09. marca 2017, sp. zn. 5 To 123/2016, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta rozsudkom zo 06. júla 2016, sp. zn. 1 T 44/2014, uznal obvineného C. Q. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 3.6.2013 počas otváracej doby v čase o 14,52 hod. prišiel do pobočky Tatra Banky, a.s. v Seredi na ul. Námestie slobody 36/A, kde najprv pristúpil k priehradkám č. 1 a č. 2, kde krátkou expanznou zbraňou, pištoľou čiernej farby, značky Kimar, model 85 Auto kaliber 9 mm P.A.-Knall, v. č. XXHXXXXX namieril na pracovníčky pobočky U. U. a M. T., ktoré vyzval na vydanie finančnej hotovosti, keď mu však oznámili, že ony hotovosťou nedisponujú, prišiel k priehradke rýchlej obsluhy, kde taktiež namieril uvedenú zbraň na pracovníčku priehradky F. B., ktorú taktiež vyzval na vydanie celej finančnej hotovosti z pokladne, na čo mu po aktivovaní časového spínača zámku pokladne a zároveň aj aktivácie signalizácie prepadu, z pokladne vydala 7.800,- Eur v bankovkách rôznych nominálnych hodnôt, ktoré si vložil do prinesenej igelitovej tašky a následne chcel priestory pobočky banky opustiť príchodovou cestou, avšak v tom čase vstúpili do bankového priestoru členovia zásahovej jednotky, ktorí ho spacificovali, pričom odcudzením finančnej hotovosti bola spoločnosti Tatra Banka, a.s. Hodžovo námestie 3, Bratislava spôsobená škoda vo výške 7.800,- Eur,

teda proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, spôsobil ním väčšiu škodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Obvinený bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uloženého trestným rozkazom OS Nitra 5 T 25/2016, zo dňa 30.3.2016, právoplatný dňa 25.6.2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvinený bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obvinenému bol uložený trest prepadnutia veci: 1 ks samonabíjacej pištole talianskej výroby značky Kimar, model 85, auto, kaliber 9 mm, v.č. XXHXXXXX so zásobníkom.

Uznesením Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2017, sp. zn. 5 To 123/2016, bolo odvolanie obvineného (v ktorom výlučne namietal výrok o treste s tým, že sa domáhal použitia § 39 ods. 1 Tr. zák.) podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Obvinený C. Q. 04.10.2017 napadol prostredníctvom zvolenej (21.06.2017) obhajkyne Mgr. Kataríny Pastorkovej dovolaním uznesenie krajského súdu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Dovolacia námietka, že súd rozhodol v nezákonnom zložení spočívala v tom, že podľa § 10 ods. 2, § 11, § 31 ods. 2, ods. 3, § 32 ods. 1, Tr. por., § 3 ods. 3, § 16 ods. 1, ods. 2, § 50 ods. 2 písm. c/, písm. d/, § 51 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. d/, ods. 6 zákona č. 757/2004 Z.z. a Rozvrhu práce na rok 2016 Krajského súdu v Trnave s dodatkom č. 19 účinným ku dňu oznámenia o vylúčení sudkyne - člena senátu 5 To Mgr. Kristíny Ferencziovej 28.10.2016, v zmysle § 31 ods. 3 Tr. por., nakoľko sa v predmetnej trestnej veci zúčastnila na rozhodovaní vo veci samej ako sudkyňa Okresného súdu Galanta (č.l. 415 spisu), namiesto tejto sudkyne mala byť určená ako prvá zastupujúca v poradí v tomto senáte JUDr. Katarína Stanislavská. Ku dňu vylúčeniu - vzniku zákonnej prekážky na strane Mgr. Kristíny Ferencziovej, muselo byť určené zákonné zloženie senátu.

Na verejnom zasadnutí 16.02.2017 v tejto veci pod sp. zn. 5 To 123/2016, o odvolaní obvineného rozhodoval senát v zložení predseda senátu JUDr. Vladimír Tencer a sudcov JUDr. Martina Žovinec a JUDr. Rastislav Kresl, pričom zasadnutie bolo odročené. Určenie tretieho člena senátu 5 To podľa bodu 17 všeobecných zásad a pravidiel zapisovania a pridelovania vecí platných na všetkých úsekoch Krajského súdu v Trnave Rozvrhu práce na rok 2017, ku dňu konania prvého verejného zasadnutia 16.02.2017, kde prvým zastupujúcim sudcom v poradí bol sudca JUDr. Rastislav Kresl. Takýto postup považuje za nesprávny.

Následne na verejnom zasadnutí 09.03.2017 o odvolaní obvineného C. Q. rozhodol senát v zložení predseda senátu JUDr. Vladimír Tencer a sudcov JUDr. Martina Žovinec a JUDr. Janka Klčová. 09.03.2017 opätovne zmenil zloženie senátu.

Zmeny v zložení senátu v spise absentuje dôvod nahradenia sudcu JUDr. Rastislava Kresla sudkyňou JUDr. Jankou Klčovou. Ako vyplýva z citovaných ustanovení, zákon upravuje rôzny procesný postup v prípade vzniku náhlej prekážky, dlhodobej prekážky, vylúčenia sudcu, ktorý zákon nesmie rozvrh práce obchádzať. V spise nie je zistiteľné (na rozdiel od prípadu vylúčenia JUDr. Kristíny Ferencziovej) aká prekážka bránila sudcovi JUDr. Rastislavovi Kreslovi účasť na verejnom zasadnutí dňa 09.03.2017, z akého dôvodu bol nahradený iným sudcom, podľa čoho súd postupoval, kto rozhodol o zmene v senáte. Ak v priebehu súdneho konania dôjde k zmene zákonného sudcu, zo spisového materiálu musia byť zrejmé tieto skutočnosti, ako je na to poukázané v judikáte trestnoprávneho kolégia KS v Žiline Jtk 7/2012 prijatý 13.03.2012, uznesenie KS v Žiline, sp. zn. 1 To 46/2011.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol v nezákonnom zložení. Napadnutým uznesením Krajského súdu v

Trnave a konaním, ktoré mu predchádzalo boli porušené usta. § 10 ods. 2, § 11, § 32 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ust. Najmä § 3, § 16 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z. a bod 15 Všeobecných zásad a pravidiel zapisovania a pridelovania vecí ... v Rozvrhu práce na rok 2016 a bod 17 týchto všeobecných zásad v Rozvrhu práce na rok 2017 k čomu priložil rozhodujúce časti týchto rozvrhov práce.

Dovolacia námietka, že postupom konania okresného súdu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu krajského súdu bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, spočívala v tom, že súd nevykonal dôkazy navrhnuté obvineným prostredníctvom obhajcu, a to výsluch znalcov MUDr. Straku a MUDr. Uhrína k ZP č. 97/2013, č. 13/2013, výsluch obvineného navrhovaný na HP 19.01.2015 a dôkazy v zmysle podanej obžaloby. Poukázané je na ustanovenia § 2 ods. 9 Tr. por. Táto základná zásada trestného konania nespočíva len v práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním, ale aj v celom rade práv, ktoré slúžia na dosiahnutie objektívneho a spravodlivého výsledku trestného konania. Medzi ne nepochybne patrí právo podávať návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. a vyjadrovať sa k nim (§ 271 Tr. por.). Súd môže samozrejme také návrhy zamietnuť, avšak iba vtedy, ak má dostatok dôkazov, ktoré ukazujú, že dôkazy navrhované obvineným nemôžu privodiť zmenu dôkazného stavu. V opačnom prípade je nevyhnutné, aby súd navrhnuté dôkazy vykonal, inak môže dôjsť k zásadnému porušeniu práva na obhajobu.

Na hlavnom pojednávaní 01.12.2014 bol obv. C. Q. poučený o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por. Obv. C. Q. využil právo a neuskutočnil žiadne z uvedených vyhlásení. Zároveň využil právo nevykonať.

Obv. C. Q. uskutočnil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. až na hlavnom pojednávaní 19.01.2015, preto je možné takéto vyhlásenie považovať len za jeho výpoveď. Nebolo namieste, aby súd takéto vyhlásenie prijal v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a bolo nevyhnutné vykonať dokazovanie v celom rozsahu, teda aj ohľadne preukázania viny, nielen dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody. Mali byť vykonané všetky dôkazy v zmysle obžaloby a dôkazy navrhované obhajobou a obvinenému umožnené vyjadriť sa k nim.

Napriek tomu, že obžaloba bola podaná v súlade s ust. § 232 ods. 4 Tr. por., bolo nevyhnutné vykonať dokazovanie na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu. V rámci konania o dohode o vine a treste obvinený Q. síce uznal vinu zo spáchania stíhaného skutku, avšak takéto uznanie a ani jeho výpoveď z prípravného konania nemožno použiť ako dôkaz na hlavnom pojednávaní, pretože jeho pohnútkou k takémuto vyhláseniu bolo uzatvoriť dohodu o vine a treste. Analogicky je poukázané na ust. § 333 ods. 4 Tr. por. Vzhľadom na uvedené ide o podstatné porušenie práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9, ods. 10, § 34 ods. 1, § 271 ods. 1, § 257 ods. 7 Tr. por.

Na základe týchto skutočností navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením krajského súdu a konaním ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obv. C. Q. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a rozsudok Okresného súdu Galanta zo 06. júla 2016, sp. zn. 1 T 44/2014, v celom rozsahu a zrušil tiež ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené rozhodnutia, pokiaľ vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Galanta, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody uloženého napadnutým rozhodnutím.

Dovolanie obvineného bolo 11.10.2017 doručené prokurátorovi, ktorý vo .vyjadrení zo 07.12.2017 uviedol, že odvolací súd rozhodol v zákonne zloženom senáte, pričom poukázal na ustanovenie § 3 ods. 3 (prvá a druhá veta) zákona č. 757/2004 Z.z. Podľa tohto ustanovenia zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. V danej veci rozhodovali sudcovia v senáte 5 To, teda súd konal v zákonom zložení.

Zásadným spôsobom nebolo porušené právo na obhajobu. Ak uplatneniu práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá tomu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť. Namietaný spôsob prijatia vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. bolo zákonné. Tento postup bol obvinenému známy už v pôvodnom konaní, pričom ju vôbec nenamietal, teda podľa § 371 ods. 4 Tr. por. uplatnený dovolací dôvod nemožno použiť. Uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. neboli naplnené.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného C. Q. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Spis spolu s dovolaním bolo 03.11.2017 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal všetky obsahové a formálne náležitosti dovolania. Dovolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom, prostredníctvom obhajcu, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); avšak dovolanie obvineného C. Q. nie je dôvodné.

Z obsahu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1 T 44/2014, vyplýva, že obvinenému C. Q. bolo vznesené obvinenie 04.06.2013 a ešte toho dňa si obvinený zvolil obhajcu JUDr. Martina Kanása (plná moc zo 04.06.2013), ktorý obhajobu vykonával v prípravnom konaní i v konaní pred súdom (taktiež náhradný obhajca Mgr. Robert Čibrik ustanovený súdom 22.09.2014 pre prieťahy v konaní, na hlavnom pojednávaní 01.12.2014) až do 27.04.2015, kedy mu obvinený vypovedal plnomocenstvo a 01.04.2016 si zvolil za obhajkyňu JUDr. Janu Kubáňovú, ktorej obvinený 14.02.2017 vypovedal plnomocenstvo a 22.02.2017 si za obhajcu zvolil JUDr. Petra Križana, čo bolo súdu oznámené 23.02.2017.

Obvinený vo výpovedi z 05.06.2013 v prítomnosti zvoleného obhajcu uviedol, že súhlasí s konaním o dohode o vine a treste a dáva podnet na zahájenie takéhoto konania. Po oboznámení sa s uznesením o vznesení obvinenia uviedol, že berie na vedomie skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu, avšak nakoľko si udalosti v súvislosti s prepadnutím pobočky Tatra Banky v Seredi dňa 3.6.2013 vôbec nepamätá, nevie sa k výroku uznesenia vyjadriť. Pamätá si, že bol na nejakom policajnom oddelení, čo usúdil z toho, že okolo neho boli policajti v služobných uniformách a na rukách má putá. Od policajtov sa dozvedel, že jeho vozidlo sa nachádza na parkovisku pri obchodnom dome Lidl v Seredi. Nikdy nemal myšlienku vylúpiť banku, alebo niečo ukradnúť.

Zo záznamu z 29.10.2013 je zrejmé, že obvinený preštudoval vyšetrovací spis (str. 1 až 205), pričom nemal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania.

V rámci dohody o vine a treste (zápisnica z 29.10.2013) uviedol, že na priebeh spáchania skutku sa nepamätá, pričom sa priznáva, že skutok spáchal, čo vidno aj zo záberu kamery, spoznal sa, ľutuje svoje konanie a nikomu nechcel ublížiť a veľmi ho mrzí, čo sa stalo, nie je agresívnej povahy. Priznáva sa ku skutku, cíti sa byť vinným avšak nesúhlasí s trestom, ktorý navrhol prokurátor. Vzhľadom na jeho osobu, doterajší život a hlavne spôsob spáchania skutku sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložiť mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom pod dohľadom probačného a mediačného úradníka s maximálnou skúšobnou dobou na 5 rokov.

Obžaloba na obvineného bola podaná 31.10.2013, ktorá vec bola elektronicky pridelená JUDr. Kristíne Ferencziovej pod sp. zn. 29 T 221/2013, ktorá vykonala hlavné pojednávanie 09.12.2013 (o ktorom úkone boli vyrozumené všetky procesné strany) bez účasti poškodených. Obhajca obvineného na tomto pojednávaní požiadal o vykonanie dohodovacieho konania, jeho klient nepopiera spáchanie skutku, avšak aj on ma za to, že primeraný a dostatočný by bol aj podmienený trest, o ktorý chcú v dohode zabojsovať. Prokurátor na žiadosť obhajoby súhlasil s prípadným vrátení veci do prípravného konania.

Uznesením súd podľa § 255 ods. 3 Tr. por. vrátil vec prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste.

Prokurátor, nakoľko obvinený sa na úkon o dohode o vine a treste opakovane nedostavil, opätovne 13. marca 2014 predložil na obvineného obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vec bola opatrením predsedu okresného súdu z 26.03.2014 pridelená opätovne sudkyňi JUDr. Kristíne Ferencziovkej. Na hlavnom pojednávaní 01.12.2014, bez účasti poškodených, v prítomnosti prokurátora, náhradného obhajcu a obvineného, ktorý po poučení uviedol, že nechce uzatvoriť dohodu o vine a treste, momentálne nechce zaujať stanovisko k obžalobe, nebude sa vyjadrovať k otázkam podľa § 257 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por. a vypovedať nebude. Obhajca navrhol vypočúť jedného zo znalcov k znaleckým posudkom č. 97/2013 a č. 13/2013. V písomnom vyjadrení z 01.12.2014 obvinený uviedol, že nemá záujem zbaviť sa zodpovednosti, ak niekomu v rámci tohto súdneho pojednávania ublížil, tak sa všetkým ospravedľuje.

Na hlavnom pojednávaní 19.01.2015 v prítomnosti všetkých procesných strán, na návrh obhajcov a so súhlasom prokurátora, súd umožnil obvinenému urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por., v rámci ktorého uviedol: cítim sa byť vinný a úprimne ľutujem, čo sa stalo. Na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. obvinený odpovedal kladne áno. Prokurátor, obhajca a zástupca poškodeného zhodne navrhli vyhlásenie obvineného prijať, a preto súd toto vyhlásenie obvineného uznesením podľa § 257 ods. 1 písm. b/, ods. 6 Tr. por. prijal a podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vykoná dokazovanie iba ohľadne výroku o treste. Na návrh obhajcu boli vypočúť dve prítomné svedkyne Mgr. U. U. a M. T. k správaniu sa obvineného v dobe skutku, čo môže mať vplyv pri ukladaní trestu.

Na hlavnom pojednávaní 16.03.2015 za účasti prokurátora, obhajcu, v neprítomnosti poškodených, bol vypočúť svedok L. V..

Na hlavnom pojednávaní 06.07.2016 boli so súhlasom prokurátora, obvineného a jeho obhajcu prečítané znalecké posudky PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8417 (č.l. 137 spisu, daktyloskopia), PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8417 (č.l. 142 spisu, balistika), PPZ-KEU-BA-EXP-2013/8417 (č.l. 148 spisu, biológia), č. 97/2013, 13/2013 (č.l. 151 spisu (zdravotníctvo, psychiatria), k čomu obhajca a obvinený nemali pripomienky. Procesné strany nemali už ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a dokazovanie bolo skončené. Boli udelené práva na záverečné reči prokurátora, obhajcu a obvineného, ktorému bolo udelené aj právo posledného slova. Obhajca v záverečnej reči uviedol, že vzhľadom na vyjadrenia obvineného a jeho priznanie sa, nebude sa vyjadrovať k otázke viny a v ďalšom sa zaoberal skutočnosťami majúcejmi vzťah k výroku o treste, k čomu sa pripojil aj obvinený. Po vyhlásení rozsudku obvinený po porade s obhajcom podal odvolanie (bez toho, aby to bližšie konkretizoval) voči rozsudku.

V dôvodoch odvolania z 27.09.2016, ktoré podal prostredníctvom obhajkyne sa konštatuje, že odvolanie bolo podané voči výške trestu uloženého mu napadnutým rozsudkom, pretože na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a oľutoval spáchanie trestného činu. Je si vedomý svojho protiprávneho konania. V ďalšom sa zaoberal okolnosťami vzťahujúcimi sa k výroku o treste.

Spis s odvolaním bol zaslaný 26.10.2016 na Krajský súd v Trnave a vec bola elektronicky pridelená do senátu 5 To a je vedená pod sp. zn. 5 To 123/2016. Sudkyňa tohto senátu Mgr. Kristína Ferencziová 28.10.2016 v tejto veci oznámila, že je z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčená, nakoľko túto vec na prvom stupni ako sudkyňa prejednávala a rozhodla.

Verejné zasadnutie 16.02.2017 konané pred senátom v zložení predseda senátu JUDr. Vladimír Tencer a členovia senátu JUDr. Martin Žovinec a JUDr. Rastislav Kresl, kde malo byť prejednané odvolanie obvineného, ktoré však bolo odročené. Na verejnom zasadnutí 09.03.2017 senát 5 To zložený z predsedu senátu JUDr. Vladimír Tencer a členov senátu JUDr. Martin Žovinec a JUDr. Janka Klčová,

ktorý po prejednaní odvolania, v rámci ktorého sa vyjadrili prokurátor, obhajca a obvinený, pričom obhajoba poukázala iba na dôvody odvolania a nič viac neuviedla. Napadnutým uznesením bolo odvolanie obvineného zamietnuté.

Uvedené preukazuje bez akýchkoľvek pochybností, že právo obvineného na obhajobu nebolo v žiadnom smere porušené. Obvinený aj keď menil obhajcov, v každom štádiu trestného konania mal obhajcu, tento sa aktívne zúčastňoval na úkonoch v tejto veci a obvinenému poskytoval právnu pomoc. Súd nie je oprávnený hodnotiť kvalitu a kvantitu tejto obhajoby, to výlučne prislúcha obvinenému, ktorý má aj právo vymeniť obhajcu, ak dospeje k záveru, že iný obhajca bude jeho obhajobu vykonávať lepšie. O všetkých návrhoch obvineného a obhajcu bolo ešte pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej rozhodnuté. Prijaté vyhlásenie obvineného je zákonné a rovnako tak aj vykonané dokazovanie.

Ustanovenie § 257 Tr. por. je do zákona včlenené ihneď po začatí hlavného pojednávania a pred výsluchom obvineného. Na začiatku prvého hlavného pojednávania obvinený odmietol sa vyjadriť k obžalobe a k poučeniu podľa § 257 Tr. por. a ani nevyповedal. Na začiatku ďalšieho hlavného pojednávania na návrh obhajcu bola vec vrátená prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste. Na ďalšom hlavnom pojednávaní obhajca uviedol, že jeho klient - obvinený chce urobiť vyhlásenie, čo súd akceptoval. Uvedené sa udialo ešte pred dokazovaním a tomuto postupu súdu nie je možné nič vytknúť, naopak v maximálne možnej miere poskytol obvinenému priestor na uplatnenie svojich práv na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

V zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V posudzovanom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, ktorým bol obvinený po prijatí jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., uznaný vinným zo spáchania skutku a po vykonaní dôkazov k výrokom o treste bol odsúdený tak, ako je to uvedené vyššie. Zákon proti takémuto výroku o vine nepripúšťa dovolanie.

Napriek uvedenému odvolací súd konštatuje, že vec obvineného na odvolacom súde bola elektronicky zákonne pridelená do senátu 5 To, čo obvinený ani v dovolaní nenamietal. V tej súvislosti obvinený argumentoval iba tým, že sudkyňa JUDr. Janka Klčová bola v jeho veci do tohto senátu nesprávne zaradená. Ide o mylný názor, na čo správne poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení. Uvedená

sudkyňa, ako členka senátu 5 T vo veci obvineného rozhodovala o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o jeho vzatí do väzby, čo zo strany obhajoby nebolo namietané. Sudkyňa JUDr. Janka Klčová podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Trnave na rok 2016 (doplnok 19, všeobecné zásady a pravidlá prideľovania vecí - body 15 a 17), ale aj na rok 2017 (doplnky 3 a 6, IV. všeobecné zásady a pravidlá prideľovania vecí - body 17 a 19) bola zaradená do senátov 5 T rozhodujúcich o sťažnostiach, ale aj o odvolaniach procesných strán. Vec nebola teda do senátu 5 T zaradená účelovo, ale náhodným výberom - generátorom, ako to zákon predpokladá.

Nezákonnosť zloženia senátu, ktorému bola vec generátorom pridelená, nemožno usudzovať iba z toho, že o zmene v zložení tohto senátu nie je v spise žiadne rozhodnutie. Aj podľa dovolacieho súdu táto zmena mala byť v spise vyznačená na podklade rozhodnutia riadiaceho predsedu senátu. Ide však o formálny nedostatok administratívneho charakteru. Nezákonnosť zloženia senátu musí byť podložená zistením, že k takémuto zloženiu senátu došlo s cieľom dosiahnuť iné, než zákonné rozhodnutie vo veci samej. V takom prípade by už išlo o materiálne preukázanie nezákonnosti takéhoto novo zloženého senátu. Uvedené závery sú súladné aj s rozhodovacou praxou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako napr. uznesenie III. ÚS 459/2017 zo 4. júla 2017.

K dovolaniu obvineného si najvyšší súd vyžiadal rozhodnutia a dôvody týchto zmien v senáte. Zo stanoviska predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera z 28.11.2017 je zrejmé, že jeho senát postupoval v zmysle rozvrhu práce k 16.2.2017, kedy JUDr. Kresl bol ako prvý zastupujúci sudca a 9.3.2017, kedy JUDr. Klčová bola ako druhá zastupujúca. O zastupovaní sa nerozhodovalo opatrením, ale sa vychádzalo z ustanovenia § 32, tretia veta a § 31 ods. 3 Tr. por., k čomu predložili zoznam pojednávaní v uvedených dňoch.

Podľa § 32 ods. 1, tretia veta Tr. por. ak sudca alebo prísediaci je vylúčený z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 3, nahradí ho iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce. Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Citované ustanovenia však riešia iba vylúčenie sudkyne Mgr. Kristíny Ferencziovej.

Najvyšší súd na podklade vyjadreného dovolanie obvineného na verejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol, pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.